

SOLI DEO GLORIA

EVANGÉLIUMI, KÖZÉLETI FOLYÓIRAT

ISTENÜNK,
ÁLDD MEG A MAGYART!

Imádság a magyar nemzetért a 11. oldalon

*„Isten! kit a bölcs lángesze fel nem ér,
Csak titkon érző lelke ohajtva sejt:
Léted világít, mint az égő
Nap, de szemünk bele nem tekinthet.”*

Berzsenyi Dániel így fogalmazta meg Fohász című versében a hit csodáját, ajándékát és egyben a korlátait is. Ez az evangéliumi folyóirat a közösségi életünk színterén igyekszik megjeleníteni ezt a csodát, ezt az ajándékot, és természetesen a gyarló ember szép törekvéseit. Az ebben való osztozásra hívjuk a kedves olvasókat és a szerzőket egyaránt.

ÁLLAMI ELISMERÉS ÉRKEZETT DUNAVARSÁNYBA

Ritka alkalom egy település életében, hogy annak polgára magas rangú állami elismerésben részesüljön. A Dunavarsányi Református Egyházközség lelkipásztora, nagytiszteletű Dr. Bóna Zoltán a köztársasági elnök kitüntetését vehette át a nyáron.

A Magyar Arany Érdemkereszt annak a közel négy évtizedes lelkipásztori szolgálatnak valamint aktív közösségépítő és társadalmi szervezőkészségnek az elismerése, amelyet elsősorban a Dunavarsányban és Délegyházán élők tapasztalhattak meg, és tapasztalhatnak mind a mai napig.

Kivételes büszkesége városunknak, hogy Bóna tiszteletes révén egy ilyen magas állami kitüntetés érkezett Dunavarsányba. Egyúttal nemes példázata annak a Kodály Zoltáni igazságnak, miszerint annál, hogy ki az Operaház igazgatója, sokkal fontosabb, hogy ki a zenetanár

A Magyar Érdemkereszt, és Gergőné Varga Tünde polgármester asszony köszöntője a dunavarsányi református templomban

Dr. Szilvay Balázs gondok köszönti a gyülekezet vezető lelkészét az állami elismerés apropóján

Kisvárdán. Mert az Operaház vezetőjét, ha rosszul végzi a munkáját – olykor még, ha jól is – egy szempillantás alatt el lehet mozdítani a helyéről. Egy rossz zenetanár viszont akár húsz nemzedéknek is elveheti a kedvét a zenetanulástól.

Nos, mi, akik ismerjük Dr. Bóna Zoltánt, elmondhatjuk, generációknak hozta meg a kedvét a közösségi munkához, a fizikai és lelki építkezés mindennapos, fáradságos voltához. Példáján keresztül számos dunavarsányi család lépett a közösségépítés és közösségszolgálat nemes útjára. Egyesületek, alapítványok, civil mozgalmak sokasága alakult négy évtizedes szolgálata alatt helyben, jórészt az Ő közreműködésének köszönhetően.

Az állami díjra való felterjesztésekor elsősorban a hazai cserkészmozgalom körül végzett munkája nyert említést. Méltatásakor elhangzott, hogy az 1920-ban létrejött magyar protestáns cserkészközösség, az ICHTHÜSZ 1993-as újjászervezésének fő vezetője. Az elmúlt

25 esztendő ICHTHÜSZ cserkész-szolgálatában fáradhatatlanul a Karácsony Sándori jelszó érvényesülésén dolgozott, miszerint *Jézus Krisztus a cserkészetnek is Ura*. Ezzel a meggyő-

ződéssel szerkeszti immár negyed évszázada a Közösség folyóiratát, gondozza a Reformáció 500. évfordulója alkalmából általa kezdeményezett és kiadott Protestáns Cserkész Imakönyvet, és szervezi a cserkész vízitúrákat komoly kulturális, történelmi és kapcsolatteremtő céllal és küldetéssel. Külügyi tevékenysége eredményeként

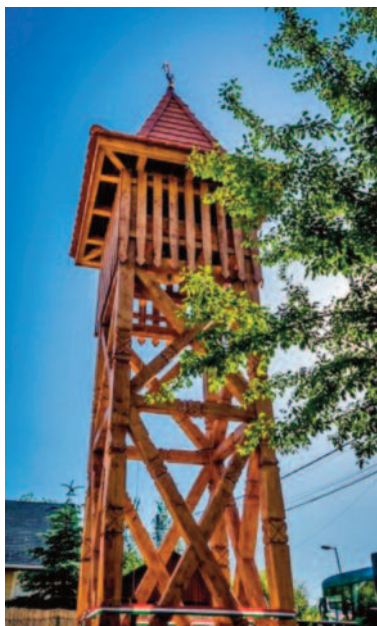
nyert a Magyar Cserkészszövetség 2018-ban felvételt a Protestáns Cserkészek Nemzetközi Közösségébe, amelynek kontingensében az Egyesült Államokban megtartott cserkész világ találkozóán a nyáron – július 21-től augusztus 6-ig – teljesített cserkész-lelkész szolgálatot. A Betlehemi Békéláng átvételét, ünnepélyes szétosztását és a Parlamentben történő liturgikus/műsoros átadását kétfévente vezetésével a Közösség végzi. ICHTHÜSZ cserkészzetével arra törekszik, hogy a magyar protestáns cserkész nevelésével, valamint hitük mélyítésével a magyar cserkészetet és így egész magyarságunkat gazdagítsa.

A cserkészeten azonban jóval túlmutat az a közösségépítő munkája, amit nap, mint nap megerősít tetteikkel is az egyházban és azon kívül is. Dr. Bóna Zoltán olyan lángra Dunavarsálynak, amelyet eloltani nem, legfeljebb továbbadni lehet a következő generációk számára.

*Dr. Szilvay Balázs
főszerkesztő*

ÉRTÜNK SZÓL A HARANG, TISZTES OTTHONUNK VAN, BENNÜNKET SZOLGÁL A HÁZ!

Hármas ünneplés zajlott az SDG Községi Házban és körül június 14-én, 15-én és 16-án. A hálára indító apropók sorrendje távolabbról kezdve a következő: 20 évvel ezelőtt kezdődött a Habitat közösség- és otthonteremtés, amelynek keretében több mint 40 család jutott tisztes, megfizethető otthonhoz, elsősorban a Habitat utcában. 10 évvel ezelőtt ezekben a napokban vettük teljes használatba a Soli Deo Gloria Községi Házat. Az eltelt időben a Ház áldott szolgálatot tett azzal, hogy sok és sokféle kedves, okos és hasznos programnak adott otthont. Ezt a projektumot most fejezzük be a harangláb fölépítésével és a rendszeres harangozás bevezetésével, ami már az eredeti tervben is benne volt.

Az ünneplés ez utóbbival kezdődött. Dr. Csizmadia Zoltán főgonddnok köszöntötte a jelenlévőket, nevesen is nagytiszteletű Takaró András esperest, akinek megköszönte az Egyházmegye 3.5 millió forintos támogatását a harangláb építéséhez, és Csobolyó Miklósnét, a Soli Deo Gloria Község elnökét, aki képtelen átadta a 80 kilógrammos, Gombos Miklós műhelyében készült harangot az egyházközségnek. Az ajándék értéke 1.5 millió forint. Ezzel egy időben emlékül és köszönetképpen

e harang kicsi másával megajándékozta dr. Bóna Zoltán lelkészt, a beruházás lebonyolítóját. Köszöntötte továbbá a harangláb tervezőjét és kivitelezőjét, és mindenkit, aki imádsággal, pénzzel vagy munkával járult hozzá a beruházáshoz, valamint minden megjelent vendéget.

Nagytiszteletű Takaró esperes úr felszentelő imádsága, valamint felszentelő gesztusa után megszólalt a harang, s azóta hétköznapi napokon reggel, délben és este, vasárnapokon pedig délben hirdeti az idő kegyetlen múlását és

az örökkévalóság kegyelmes valóságát. A kettő között pedig közösségre, barátságra, jó szomszédságra hívja a városrész lakóit.

Sok elismerő szót kaptunk, kapunk a harangláb megjelenését és a harangszó zengését illetően. Hisszük, hogy mindazok megelőlegezett aggodalmaskodását, akiket nem győzte le az örömteljes megelégedettség, azokat is legyőzte már a megbékéltető megszokás. Az előzőek örömeinek nagyon örülünk, az utóbbiak türelmét hálásan köszönjük. Az ünnepség fényét a

Veszprémben Állomásozó Légerő Zenekar színvonalas műsora és gazdag szeretetvendégség emelte.

Városunk előljáráóságának nevében dr. Békássy Szabolcs alpolgármester mondott az alkalomhoz méltó bölcs, ünnepi beszédet, amelyet az alábbiakban olvashatunk.

módján lengve szóljon, hanem sűrű, rángatás szerű mozdulatokkal a harangot arra kényszeríti, hogy az ütő a palástnak mindig egyazon oldalát érje. A harang ily módon történő félrevereése kitűnően alkalmas volt figyelemfelhívásra. Így adták hírül egy közösségben a közelgő veszedelmet évszázadokon át.

„Tisztelt Ünneplő Gyülekezet! Kedves Testvéreim!

„Hangosabban, hatékonyabban és szimpatikusabban kell harangoznunk” – ily módon szóltak dr. Bóna Zoltán nagytiszteletű úr szavai a múlt vasárnapi, pünkösdi istentiszteleten. Engedjék meg, hogy ünnepi köszöntőmet jómagam is erre a gondolatmenetre építsem fel, hiszen azóta foglalkoztat a kérdés, hogy mindez milyen mélyebb tartalommal teli üzenetet hordoz.

A harang hangja figyelemfelhívó, megszólít és elgondolkodtat.

A kézi harangozás egy különleges esete a harang félrevereése. Ennek során a harangozó nem engedi, hogy a harang a maga természetes, ingaszerű

Mindazonáltal a harangozás ritmusos játéka ennél sokkal többet jelent. Emlékeztet azokra a nehéz időkre, keresztény hagyományainkra, történelmi eseményeinkre, amikor a keresztény Európa léte volt veszélyben. Ennek ma is aktualitása van. Hívó hangja akkor is és ma is imádságra, a Jóistenhez fordulásra buzdít mindannyiunkat.

Mindannyiunk örömeire szolgál, hogy Dunavarsány egy újabb haranggal gazdagodik, így a hangosabb harangozás fizikai feltételei válnak adottá. A harang hívó hangja reményeim szerint nem csak a fülekhez fog eljutni, hanem megérinti lelkünket és gondolatainkat is. Így a harangszó fizikai voltán túl beteljesíti valódi lényegét is, a Jó-

istennel való találkozás vágyát kelti fel a szívekben és a lelkekben egyaránt.

Hatékonyaságból és szimpátiából a Soli Deo Gloria Közösség mindig is jól vizsgázott. A Ház falai között élő Közösséget körülvevő spirituális légkör, keresztény és humanitárius értékrend csak megerősít mindannyiunkat abban, hogy Dunavarsány legújabb haranglábja, Dunavarsány legújabb harangja méltó helyett kapott a Közösségi Ház udvarán.

Mindezért városvezetőként, nem utolsó sorban pedig egyházközségünk tisztségviselőjeként is köszönetet mondok mindazoknak, akik áldozatos kétkezi munkájukkal, természetbeni és pénzügyi adományaikkal hozzájárultak ahhoz, hogy a mai napon együtt ünnepelhessünk.

Nem utolsó sorban köszönettel tartozunk dr. Bóna Zoltán nagytiszteletű úrnak, aki sokadszor állította példaként gyülekezetünk és városunk elé, hogy az igaz ügyet nem hagyja el Isten, és a harangláb felállításával kapcsolatban fölmerült nehézségek sem szegték kedvét.

Túrmezei Erzsébet soraival szeretném zárni gondolataimat, ugyanis hiszem, hogy a most felszentelt harang hívására sokan megtalálják Isten békességét:

*Harangok hívnak
szép, zengő szóval.
Hangjukban Krisztus
hívása szólal:
„Kegyelem, áldás,
erő vár rátok!
Jöjjetek hozzám!
Békét találtok.”*

Áldást és békességet kívánok Mindnyájuknak, továbbá mindazt, hogy a harang zúgása sokkal inkább hívó hangként, sem mint a csendet, nyugalunkat zavaró lármaként töltse be szíveinket és gondolatainkat.”

Másnap, pénteken a Habitat for Humanity mozgalom keretében épített otthonok tulajdonosai közül néhányan, valamint a Közösség épülését előmozdító Habitat önkéntesek emlékeztek a kezdetekre, az építkezések napjaira és az azóta eltelt időre. A Mozgalom akkori elnöke, Csobolyó Miklósné, igazgatója, Szabó Csabáné emlékeiket megosztva köszöntötték a jelenlévőket. Surányi Tibor alelnök kivetített fotókkal idézte elő a hőskor eseményeit.

Díszvendégünk volt Weber András, Andrew L. Weber Amerikából, aki kisfiát is elhozta legénykora jótetteinek helyszínére. Megható volt hallgatni András bizonyágtételét, valamint Kleineisel Dalma és Balázs László szép szavait. A finom vacsorát Becz Bernadett és Cseh Dávid Péter, a Budapesti Ope-

rettszínház fiatal művészeinek élvezetes programja előzte meg.

Az alábbiakban András, Dalma és László gondolatait olvashatjuk.

„Szép jó estét kívánok!

Annyira hálás vagyok, hogy ma itt lehetek ünnepelni a 20 éves Habitat for Humanity évfordulót Dunavarsányban, a második otthonomban. Az első utazásom ide 2001-ben volt. Akkor még nem tudtam, hogy sokszor visszatérek majd ide. Most, 18 évvel később jöttem ide a kisfiammal ünnepelni ezzel a közösséggel.

Zoli bácsi meghívott, hogy beszéljek ma ezen az ünnepségen. Hát, valójában küldött nekem egy meghívást, hogy jönnöm és beszélnem kell! A Habitat for Humanity tapasztalataimról fogok beszélni. Előre köszönöm, hogy hallgatok engem, amikor próbálok beszélni a nehéz és szép magyar nyelven.

Csodálatos, hogy körülbelül két évtized elmúlt. Azok, akik fiatalok és kicsik voltak akkor, már saját gyerekeik vannak. Valakik

elköltöztek innen, és mások idejöttek. Némely kedves kollégánk, barátaink és szeretett rokonaink meghaltak. Jöttünk, emlékezünk rájuk és emlékszünk mindenre, ami történt az elmúlt 20 évben, arra, ami boldog és arra, ami szomorú.

Nekem itt lenni egyszerre boldogság és szomorúság. Szomorúság azért, mert változásokat látok. Mikor itt voltam, annyira különleges volt, szinte tökéletesen ideális, de ezek az idők elmúltak. Nem hazudok, amikor azt mondom, hogy az életem legjobb pillanatai itt voltak Dunavarsányban. Gyakran piszkos voltam, hiányzott a családom és a barátaim Amerikában, és csak nehézséggel beszéltem emberekkel. Mégis, emlékszem szeretettel. Mert itt volt az időm, amikor megtaláltam magam, amikor megtaláltam az életpályámat.

Az első utazásaimkor főiskolás voltam. Elveszett voltam, nem tudtam mit csinálni az életemmel. Amikor itt voltam, úgy éreztem, hogy az életemnek volt célja. Ez a közösségi cél és érzés

segített engem megtalálni az életpályámat. Itt éreztem meg, hogy lelkész leszek. Tudtam, hogy emberekkel szeretnék együttműködni, tudtam, hogy szeretnék csinálni egy jobb világot. Itt volt a cserkészházban, ahol az egyetemre jelentkeztem. Dunavarsányban ez volt a legjobb hely, ahol volt internet és egy számítógép, így ott írtam az esszéimet és a kérelmet. Most egy unitárius lelkész vagyok, de a lelkiességem itt kezdődött Dunavarsányban.

Ez elég rólam, ez az ünneplés rólatok, mindannyiunkról szól. Mi akkor láttuk, hogy a közösségekben van erő. Igen, ezeket a fizikai házakat megcsináltuk. Ugyanakkor megcsináltuk a közösségérzetet, a házak közötti barátságokra törekedtünk. Dolgoztunk amerikaiak és magyarok a világ közötti barátságokon és azon, hogy csináljuk egy jobb világot tele szeretettel.

A legsodálatosabb az, hogy nem tudjuk, pontosan milyen hatásokat érünk el, de csináljuk. Emlékszem az első időre, amikor itt voltam, egy család meghívott engem vacsorára. Félttem, mert nem beszéltük ugyanaz a nyelvet, de megtisztelték, hogy meghívtak engem a saját házukba. Kicsi volt a ház, négyen a család egy kicsi térbe, nem volt udvar és a bérletet is fölmondták. Ma pedig szép Habitat lakásban laknak. Látom, hogy a gyerekek felnőttek és dolgoznak. Ma látom a gyerekek saját gyermekeit. Ma látom a szülőket, hogy tudnak pihenni és időt tölteni a családjukkal. Ezt csináltuk. Adtunk egymásnak a lehetőség ajándékát, a

szabadság ajándékát, a szeretet ajándékát.

20 évvel ezelőtt valami csodálatos kezdődött itt, és még tart. A Habitat for Humanity építkezés már nincs Dunavarsányban, de a Községi Ház marad, a közösség marad. A csodálatos jóakarát és szeretett megmarad, és amit ebből csinálunk, az is. Azok az emberek, akik már meghaltak, vagy azok, akik egy hétre léptek be életünkbe önkéntes munkájukkal, és akik ma itt vannak és több százan, több ezren mások, akik itt a Habitatért dolgoztak, akikkel közösséget építettünk, és ezt a várost, ezt a világot tettük egy kicsit jobbá. A születésnapon ehhez szívből gratulálok és örülök, hogy részt vehettem benne.”
András.

„20 évvel ezelőtt egy romos házban laktunk a Szabadkai utcában. Elég rossz körülmények között éltünk. De a bátyám akkori osztályfőnöke, Csobolyó Kati néni mesélt nekünk egy programról, amelynek során rászoruló családoknak, családokkal építenek házakat. Félve ugyan, de jelentkeztünk a programba, amelybe be is választottak minket. Ezt sosem fogjuk tudni elégszer megköszönni. Ahogy a házunkon dolgozó magyar és amerikai önkéntesek munkáját sem. Köszönjük minden résztvevő segítségét.” Kleineisel család.

„Nagyon örülök, hogy 12 évvel ezelőtt a dunavarsányi Habitatot otthonhoz segített, ami által barátokat, sőt családtagokat is kaptam és egy szerető, gondoskodó közösség tagjai vagyunk.

Azt kívánom, hogy ez a jószomszédi barátság nagyon so-

káig megmaradjon, még további sok-sok 20 évig dolgozzunk együtt, ünnepeljünk együtt és éljünk együtt békességben és szeretetben, hallgatva a harangunk zúgását.

Amikor beköltöztünk az otthonunkba, a lakáskulcs mellé minden család egy postaládát is kapott a tiszteletes úrtól. A Habitat családok nevében most mi készültünk egy postaláddal tiszteletes úrnak. Köszönjük neki habitatos fáradozását, sok munkáját és a Jóisten éltesse őt közöttünk jó erőben, jó kedvben nagyon sokáig.” Laci és Éva.

Vasárnap hálaadó istentiszteletnek adott otthont a Községi Ház. A harang primér feladatának tett eleget, amikor első ízben vasárnapi imára hívta Isten választott népét. A liturgiában a helyi lelképásztorok és André János a szalóci testvértelepülésünk lelkésze szolgáltak, de az igehirdetést nt. Komlósi Péter nyugalmazott esperes vezette. Esperes úr hivatala idejében kezdődött a Ház építése, ő szentelte föl a szakaszos használatbavétel során a kápolnánkat, s az akkor elmondott imádsága máig bekeretezve olvasható a kápolnánk falán. „Egyház-főhatósági” szava bizonyára hozzájárult ahhoz a néhány milliós adományhoz, amelyet a közegyházról kaptunk az építkezéshez, és amiért most is köszönetet mondok.

Az építkezés tervezésére és megvalósítására az SDG Község elnöke, Csobolyó Miklósné emlékezett és emlékeztetett. Szavai szerényen, de hűen tükrözték, hogy az építkezés minden rezdülésében családjával

együtt lelkesen részt vett. Hiteles szavait lapunk megelőző számában olvashatjuk. Kiemelten méltatta Szabó Zsigmond vállalkozó szolgálatát, amivel jutányosan bonyolította le a fölújítást. Nem utolsó sorban mondott köszönetet Bóna Zoltán képviselőnk közbenjáró segítségéért, amelynek kapcsán a Ház fölújításához állami támogatást kaptunk.

Polgármesterünk a Habitat ünnepségen is hitelesen szolt a jelenlévőkhoz és a Ház ünnepelésén is. Tehette ezt annál is inkább, mert mindkét építkezésben tevőlegesen részt vett sokakhoz hasonlóan, és még többektől eltérően. Együtt fogtunk talajvizet az alapásánál és szívtuk a gipszkarton porát a közfalak építésénél.

Az ebéd is méltó volt az ünnepséghez. A 10 éves évfordulón egy tízes éveiben járó racka ürü áldozta föl magát nem kis élvezetet okozva az értő vendégeknek. Persze, hogy a porta többi lakója se sértődjön meg, volt az asztalon tyúk, kecske és sertés is a legjobb formájukban. Mindehhez városunk és a Ház „udvari muzsikusa”, Máté Jancsi és zenekara fokozta az étvágyat.

Az alábbiakban Nagytiszteletű Komlósi Péter esperes úr igehirdetését, majd pedig a polgármester asszony köszöntőjét olvashatjuk.

„Amit láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy nektek is közösségek legyen velünk: a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az Ő Fiával, a Jézus Krisztussal. ... Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele, és a sötétségben járunk, akkor hazudunk, és nem cselekszük az igazságot. Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (1 János. 1, 3, 6-7)

„Szeretett Gyülekezet, kedves Testvéreim!

Nagy örömmel és szeretettel köszöntelek benneteket ezen az istentiszteleten, amelyen hálát adunk a Soli Deo Gloria Közösségi Ház fennállásának 10 esztendejéért, s mindazért a jóért, amit Isten e Ház szolgálata által ajándékozott mindnyájatoknak. Nagyon szép ez a név: Soli Deo Gloria Közösségi Ház. A közösség ugyanis a Szentírás egyik kulcsfontosságú fogalma. Már a

teremtés történetében egyértelmű, hogy Isten három vonatkozásban is közösségre teremtette az embert. Elsőként: közösségre önmagával azért, hogy Őt, Teremtőjét igazán megismerje, Őt szívből szeresse, s vele örökké tartó boldogságban élvén, Őt dicsérje és magasztalja. (Heid. Káté 6.) Aztán az embertársával, felebarátjával való szeretetközösségre teremtette az embert. Harmadszor pedig: hogy a teremtett világgal közösségben élő, annak felelős öre és gondozója legyen az ember! A közösséget mindhárom vonatkozásban munkálni, ápolni, annak jó tartalmat adni, s mindezek révén Isten dicsőségét szolgálni kell – ez lehetett az elmúlt 10 évben a Közösségi Ház célja s programja.

Hogy munkálta s hogyan munkálja a következőkben is ez az intézmény ezt a célt? Igaz, hogy a Ház 10 évvel ezelőtt készült el, de bizonyos részei jóval korábban megépültek. Számmomra sokatmondó, hogy első felszentelt része a kápolnája volt! Nem emlékszem már pontosan arra, hogy a Ház elkészülte előtt egy vagy több esztendővel kérte Bóna Zoltán lelkésztestvérem tőlem, mint akkori esperestől a

kápolnaszentelés szolgálatát. Hitvallásszámba ment annak kifejezése, hogy ami eddig történt, Isten segítségével ment végbe, s a folytatásra is tőle várjuk az áldást. A kápolna: az Istenre figyelés, ígére figyelés, a Hozzá-tartozás megélésének, abban megerősödésnek, a Vele való közösség átélésének különösen fontos helye. Közösség Istennel, és az ő Fiával, Jézus Krisztussal, aki élete áldozatával lett Megváltónk – ez az az alap, amelyre hittel ráállva képesítetik az Isten gyermeke a kápolnán kívüli világban elrendelt közösség megélésére.

Habitat házakhoz, ott lakó emberekhez, családokhoz települt a Közösségi Ház. Azért, hogy a habitat ne csak az egy csoportban élők lakóhelyét jelentse, hanem – amint erre a habitat szó eredeti latin töve utal is – az ott élők habitusát, magatartását, gondolkodásmódját is formálja közösségivé. A mi időnkben ez a szolgálat különösen is fontossá vált. Mert napjainkban az elkülönülésre, bezárkózásra, izolálódásra való hajlam inkább jellemzi életünket, mint a közösség gyakorlása. Látva ilyen folyamatokat, olykor úgy lehet éreznünk, ahogy a költő, Tóth Árpád kesergett: köztünk a roppant jeges űr lakik. Szomorú, de igen kifejező, ahogy az effajta lelakiséget valaki kifejezte azzal, hogy a háza ajtajára odarögzített egy tartósnak s mindenkire vonatkozóknak szánt üzenetet: még neked sem vagyok itthon! Azaz: sem most, sem máskor! Ne keress, nem érdekelisz! Nincs közünk egymáshoz, nincs dolgunk egymással! Az én házam az én váram, innen te nem hiányzol! A

Biblia ismeri ezt az emberi habitust. Őrizője vagyok az én atyámfiaimnak, testvéremnek? De-hogy vagyok! Nincs közöm hozzá, nem felelek érte! Kain habitusa ez! S ebből a lelki alapálásból lett testvére gyilkosává! A kaini lelkület köztünk él ma is.

Az önzés, magunknak élés mindnyájunkat kísért. Istennel közösségre jutva tanuljuk meg az Ő rendjét: szeresd felebarátodat, mint magadat. De, hogy éljük is ezt a megtanult rendet, ezt az új teremtesben végzi el bennünk igéje és Szentlelke által az az Úr, aki a Golgotán adta önmagát, hogy bocsánatot szerezzen önző, hiábavaló, kárhózt életünkre, s vele kezdve újat, közösségében lehessen valóság bennünk az új parancsolat: amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást!

Amikor és amíg ezt a közösségépítést szolgálja és végzi ez a Ház, akkor és addig áldás lesz létén, működésén, s valóság lesz a nevében foglalt cél: SOLI DEO GLORIA! – azaz egyedül Istent dicsóíti szolgálatával.

Imádkozzunk ezért a szolgálatért!” Komlósi Péter.

„Tisztelt Ünneplő Gyülekezet, Kedves Soli Deo Gloria Születésnapos Közösség!

A születésnapok hétvégéje van, hiszen tegnap a dunavarsányi Habitat Szervezet 20 éves áldásos munkájának elindulását, ma pedig a Közösségi Ház 10 éves átadását ünnepeljük. Köszönet és hála mindazoknak, akik megálmodták, megtervezték, megvalósították ezt a házat. Sok álmatlan éjszakát vállaltak azért, hogy pénz, ember, építőanyag mindig legyen. Óriási logisztika, szervezés, tárgyalás, „kalapolás” kellett ahhoz, hogy végre egy esős júniusi napon ünnepélyes keretek között felszenteljék a közösség épületét. A Házzal 10 éve így fogalmaztak az újságok: „kész az egész várost szolgálni”. És 10 év elteltével megállapíthatom, hogy nem volt meggondolatlan ígélet az előbbi. Dunavarsány lakossága egy újabb közösségi térrel, fogalmazhatok úgy is, hogy egy szolgáltató házzal bővült. Az itt megrendezésre került programokkal kiegészítették és kiegészítik a város amúgy sem szegényes kulturális, szórakoztató, ismeretszerző életét.

De mi minden történt és történik napjainkban a Soli Deo Gloria Közösségi Házban? Az egyéves születésnapon a következőképpen írt magáról az SDG Közösség a helyi újságban: „Jeles események hosszú sorában jegyezhetjük református, katolikus, evangélikus püspökök, nemzetközi híru opera- és popénekesek, neves színészek és előadók, közismert politikusok és közéleti

személyiségek szellemet csiszoló, lelket gazdagító szolgálatát. Számosan vannak olyanok, akik születésnapjukat, házasságkötésüket vagy annak jeles évfordulóját ünnepelték e falak között. Gyermekek és ifjúsági táborok, rendszeres istentiszteletek, érdekesítő filmvetítések, tanulságos tanfolyamok, élvezetes ultipartik és gazdag vacsorák is otthonra találtak itt.” De felismerte a közösség azt a tényt is, hogy a lakosság számának növekedésével a hétköznapi élet szükségleteit is ki kell elégíteni. Ezért ad helyet e ház boltnak, ruha, és szőnyeg-tisztítónak, bővítve ezzel Dunavarsány szolgáltatásainak lehetőségeit. Az épület mögötti Jóság Porta betekintést enged az oda látogatóknak – felnőtteknek és gyerekeknek egyaránt – az állattartás mindennapjaiba, megismerhetik itt a magyar őshonos haszonállatokat.

Dunavarsány Önkormányzata évek óta szoros kapcsolatot tart a Községi Ház működtetőivel, fenntartóival, hiszen sok esetben támaszkodunk szolgálataikra. A fentebb felsorolt kulturális és társadalmi programokon kívül például nagy segítséget jelentett anno az iskolás osztályok elhelyezési gondjainak megoldása, amikor az intézmény átépítése történt. A város nagy eseményeibe – például a városnapok, szüreti felvonulás – programokkal épül be évről-évre a Község, ha a testvértelepülések érkeznek hozzánk, mindig tudunk egyeztetni egy-egy gazdag, vendéglátással egybekötött program megszervezésében.

Jó kapcsolatot ápol a Ház vezetése a civil szervezetekink-

kel, sokszor kerül megrendezésre itt valamelyik egyesület bálja, vagy a dunavarsányi emberek számára ismeretszerzést, kellemes kikapcsolódást, kapcsolatépítő lehetőséget nyújtó egyéb rendezvény.

A civil szervezeteknek – mind a helyieknek, mind pedig az egész megyében működőknek – nagy segítséget jelent, az önkormányzatnak pedig egy újabb, a települést érintő büszkeséget jelentő tény, hogy sikeresen pályázott az Isten Szolgálatában Református Misszió Alapítvány, és Pest megyében 2012. július 1. óta a Civil Információs Centrum címet viseli, központja pedig a Soli Deo Gloria Községi Ház. Az öt éves születésnapját is már megért szolgálatot támogatja a város vezetése, hiszen a helyieknek jogi és szakmai tanácsokat adnak, és segítenek abban, hogy Egyesületeink a működésükhöz, programjaik megvalósításához támogatásra eredményesen pályázzanak különféle országos alapokhoz.

A Ház felépítése, berendezése sok pénzbe, és energiába került, de a folyamatos működés és fenntartás talán még több gondot okoz a vezetőknek. És ez az „intézmény” 10 éve él, lüktet, közösséget épít. Mint városvezető, én is szembesülök a helyzettel, hiszen minden új épület, minden fejlesztés megépítése könnyebb, mint az utána következő hosszú évek alatti fenntartása. Ehhez jelent egy szerény segítséget évről-évre az a támogatási összeg, amellyel Dunavarsány képviselő-testülete hozzájárul a Soli Deo Gloria Község, mint fenntartó költségeihez.

Kedves Ünneplő Község! Sok-sok ember munkájának köszönhetően jött létre ez a három napon át tartó nagyszabású megrendezett és megtartott ünnepségsorozat. Dunavarsány Önkormányzata nevében hálámat és tiszteletemet fejezem ki mindannyijuknak, akik ebben dolgoztak. Most hosszú felsorolást tarthatnék, hogy név szerint kiket emelnék ki közülük, de nagyon sokan vannak, és véletlenül kihagynék valakit. Ezért engedjék meg, hogy két emberen keresztül fejezzem ki köszönetemet a városban és a városért tett szolgálataiért a három nap minden segítőjének. Dr. Bóna Zoltán nagytiszteletű úr és Csobolyó Miklósné, a Soli Deo Gloria Községi elnök asszonya, akik kezdetektől benne voltak a most születésnapokat ünneplő eseményekben. Ők azok, akik nélkül nem jött volna létre sem a harang, sem a dunavarsányi Habitat, sem pedig a Községi Ház. Minden nap aktívan tesznek és dolgoznak azért, hogy mindez működjön és fennmaradjon. A Jóisten áldja meg munkájukat, életüket, családjukat. Kívánom, hogy még hosszú éveken keresztül legyenek egészséges, aktív tagjai városunknak és közösségeinknek.” Gergőné Varga Tünde.

E szép három napért, a megelőző húsztíz és fél esztendő minden megünnepelt áldásáért

Egyedül Istené a Dicsőség!

*A visszaemlékezést
egybeszerkesztette:
dr. Bóna Zoltán*

IMA A NEMZETÉRT

A „Lelkész Imakör Budapestért és Hazánkért” közösség minden hónap első keddjén a Szilágyi Dezső téri református gyülekezet imatermében találkozik, és testvéri közösségben imádkozik nemzetünk lelki megújulásáért. A szeptemberi találkozó helyszíne évek óta a Budapesti Gellérthegy, szent Gellért szobrának terasza. E helyszín a maga sugárzó szellemiségével a mártír misszionárius markáns alakjával, elkötelezett tekintetével, a Duna méltóságával és a nyüzsgő város vibrálásával igazán inspiratív az igehirdetések, zenés biztonságtételek és imádságok számára. Az alábbi, megérintően szép és meggyőzően bölcs imádság egy ilyen esemény lelkiségét sugározza Szeverényi János evangélikus lelkész szívéből, szájából. (B.Z.)

Örökkévaló Istenünk!
Az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtetted, meghatároztad a népek elrendelt idejét és lakóhelyük határait. (ApCsel 17,26).
Hisszük, hogy mi, magyarok, a velünk élő nemzetiségekkel együtt benne vagyunk tervedben, akaratodban, szívedben.

Köszönjük, hogy mindaddig megsegítettél; hordoztál, vezettél az elmúlt évezredben. Köszönjük, hogy sok értéket, szépséget, áldást kaptunk tőled a természetben, a történelmi leckében, győzelmeinkben és a hozzánk küldött evangéliumban.

Hálásak vagyunk azokért, akik gyógyították konok pogányságunkat, hirdették a világ világosságát számunkra, és hogy közülük némelyek mindezért életüket is készek voltak feláldozni.

Köszönjük lelki-szellemi vezetőinket: királyokat, papokat, szerzeteseket, tudósokat, művészeket, iparosokat és a kerges tenyerű, dolgos, bölcs parasztokat. Köszönjük mindazokat az értékeket, amelyeket ők a te segítségével létrehoztak, közkincsé

A Szilágyi Dezső téri református templom

tettek: az államalapítást, biblikus, bölcs törvényeket, bibliafordítást, könyveket, ma is lenyűgöző épületeket, festményeket, szobrokat, tudományos felismeréseket.

Megvalljuk előtted bűneinket, hogy ne csak a múltra emlékezhessünk, hanem legyen jelenünk és jövőnk is. Élet Istene, irgalmazz nekünk, és bocsásd meg gyűlölködéseinket. Az irigységet, a sok millió magzatelhajtást, más népek megvetését, saját magunk és mások testének, lelkének rombolását nikotin, alkohol, drog és egyéb

önpusztító szenvedélyek által. Bocsásd meg mindazt, amit itt most nem soroltunk fel!

„Haj, de bűneink miatt / Gyúlt harag kebledben...”!
Csoda, hogy élünk. Itt vagyunk bűnök, büntetések labirintusai, traumái után. Vétkeztünk magunk és mások ellen, vétkeztek ellenünk is sokan.

Uram, irgalmazz! Krisztus, kegyelmezz!

Isten áldd meg a magyart jó kedvvel, bőséggel, megtéréssel, újjászületéssel! Add nekünk élő, igaz és irgalmas szavadat, hogy józanítson, jó útra térítsen! Törd

meg az átkot népünk életében! Könyörülj gyermekeinken, ifjainkon, a középnemzedéken és időseinken! Adj bölcsességet a világi és egyházi vezetőknek! Újítsd meg a keresztyénséget, hogy vállalja népünk felé a más által el nem végezhető szolgálatot! Áraszd ki életadó Lelkedet népünkre, hazánkra!

Áldj meg minket Urunk, hogy áldottak legyünk, és áldást jelentsünk mások számára is! Ámen!

Forrás: Evangélikus Missziói központ/misszio.lutheran.hu

30 NAPOS HULLADÉKMENTES KIHÍVÁS

A mikor a lapunkat kézbe veszi a kedves olvasó, éppen véget ér a magyarországi egyházak közös akciója a teremtésvédelem területén, amelyhez a dunavarsányi református gyülekezet is csatlakozott. A teremtéstudatosság és védelem életünknek szinte minden mozzanatához hozzátartozik. Az alábbiakban egy meghívást olvashatunk, amelynek keretében harminc napon keresztül, harminc módon csatlakozhatunk a teremtés és környezettudatos hétköznapiak megéléséhez. Adj a Teremtő, hogy akár kényelmetlenséget is vállalva vegyük magunkra ezt a felelősségteljes életformát. (B.Z.)

Szerencsére egyre nagyobb figyelmet kap a környezetvédelem a hétköznapiakban is. Biztosan sokan hallottatok a „Műanyagmentes július” mozgalomról is. Hasonló lehetőséget mutatunk be mi is, de egy picit szélesebb körűen. Természetesen tudjuk, hogy nem lehet egyik napról a másikra hulladékmentesen élni, azonban, ha elolvassuk ezt a 30 rövid pontot, és legalább 5-10 mozzanatot megvalósítunk

közülük, akkor már nem kicsit léptünk a hulladékmentes élet felé. Sok sikert kívánok minden kedves olvasónak!

Herczeg Réka

1. nap kihívása: Kulacs

A palackozott vízzel sok probléma van, ezt nem is sorolnám. A kiváltás egyszerű: kulacs! Csapvízzel szinte bárhol újra tudod tölteni és mindig magadnál tarthatod.

2. nap kihívása: Papírtörölő

Térjünk vissza a jól bevált törölköző/konyharuha használatára. Teljesen higiénikus megoldás, megfelelő időközönként cserélni kell és a mosni való sem lesz több 1-2 konyharuhától.

3. nap kihívása: Szelektív hulladékgyűjtés

Tájékozódj jobban, lakókörnyezetedben mit, hol, hogyan

gyűjtenek. Arra is törekedj, hogy kevesebb szelektálni valót vigyél haza, különösen érdemes a műanyag hulladékok kizárására törekedni.

4. nap kihívása: Használd vászonszatyrot!

Vegyél 1-2 db vászonszatyrot. Egyszeri kiadás (a bevásárlásnál minden szatyor után akár 50 Ft-ot is elkérnek). Legyen egy a táskádban/autódban/munkahelyeden!

5. nap kihívása: Nincs egyszer használatos evőeszköz!

Kanálgép! A megoldás! Látál már ilyet? Kanál-kés-villa (sokszor még konzervnyitó is)

egyben! Kis helyen elfér, fém, elmosható és nem kopik. Ha nem akarsz beruházni, bőven megteszi, ha mindig van nálad egy-egy evőeszköz.

6. nap kihívása: Csomagolásmentes vásárlás

Figyelj oda a vásárlásod alkalmával, mennyi felesleges hulladék keletkezik! Keresd azokat a helyeket, ahol lehet saját vászontáskába vásárolni, pl.: pékség, piac.

7. nap kihívása: Textil zsebkendő

A textil zsebkendő sok szempontból jobb megoldás: nem kell sokat magunknál tartani, puha és higiénikus!

8. nap kihívása: *Mondj nemet az ajándéktárgyakra!*

Csak akkor fogadd el, ha tényleg szükséged van rá! Nem kell 100 póló/toll/bögre.

9. nap kihívása: *Kukamonitorozás*

Figyeld meg és írd fel pontosan, miket dobsz ki! Akár 1 hónapig is, utána értékeld ki, mit tudsz csökkenteni.

10. nap kihívása: *Mosogatás*

Használj komposztálható kefért, környezetbarát mosogatószer.

11. nap kihívása: *Javítás*

Javíts kidobás helyett. Úgy vásárolj, hogy végig gondold, mi lesz az életútja. Tanulj meg pl. varrni, ragasztani stb.

12. nap kihívása: *Ragasztószalag, cellulux*

Különböző papír alapú, vízzel nedvesíthető típusokat találhatsz. Némi kísérletezéssel megtalálhatod a neked legmegfelelőbbet.

13. nap kihívása: *Kozmetikumok*

Nézz utána, milyen természetes anyagokkal tudod kiváltani az általad használt kozmetikumokat. Az internet nagy segítség lehet.

14. nap kihívása: *Használt holmik*

Ruhát, műszaki cikkeket stb. vásárolhatsz használtan is! Járj el hasonlóan: ami neked nem kell, másnak még kincset érhet!

15. nap kihívása: *Higiéniai termékek*

Több alternatíva létezik a női higiéniai termékek környezetbarát változatára. Járj utána és próbáld ki a neked szimpatikusait!

16. nap kihívása: *Borotválkozás*

Ne vásárolj eldobható borotvát. Rengeteg alternatíva van:

elektromos borotva, hagyományos biztonsági borotva, gyanta stb.

17. nap kihívása: *Termelj magadnak!*

A legkevesebb szemetet hozod létre, ha a saját kertedben neveled a növényeidet. Először kicsiben: balkonkert/konyhakert, vagy akár pár cserép is jó kezdés!

18. nap kihívása: *Zsinóros vászon-szonszatyor*

Különböző méretű, formájú, összehúzható zsinóros vászon-szatyrot lehet kapni. Ezzel ki tudod váltani a zöltség/gyümölcs/péksüti, sőt a magvak vásárlásánál felhasznált zacskókat is.

19. nap kihívása: *Arctisztítás*

A sok vattakorong és egyebek helyett különböző anyagból (pamut) készült párnácskákat lehet használni, amit akár magadnak is el tudsz készíteni.

20. nap kihívása: *Ajándékozás*

Ünneplés alkalmával is legyen elsődleges a környezettudatosság: vásárolj kimérős édeséget, süss házi süteményt, csomagolj újra használható anyagba.

21. nap kihívása: *Étkezés*

Próbáld a lehető legkevesebbszer rendelni ételt. Ha nincs időd főzni, akkor menj el, és saját tárolóedényedbe kérd az ételt elvitelre.

22. nap kihívása: *Vásárlás*

Sokszor esünk abba a hibába, hogy feleslegesen vásárlunk. Próbáld ki, hogy a létszükségleten kívül (étel, buszjegy stb.) 1 napig-hétig-hónapig nem vásárolsz semmit!

23. nap kihívása: *Pohár*

Utasítsd vissza az eldobható poharakat! Szerezz be egy utazóbögrét, és hord magaddal. Kérd ebbe a kávédat!

24. nap kihívása: *Takarítás*

Néhány összetevővel kitakarítható az egész lakás: mosószóda, szódadikarbóna, ecet/citromsav és komposztálható kefék. Nézz utána az interneten, rengeteg ötletet találsz!

25. nap kihívása: *Fogkefe*

Létezik már komposztálható, fa fogkefe is. Ha elhasználtad a jelenlegi műanyagot, vegyél egyet, tedd próbára!

26. nap kihívása: *Szalvéta*

A papírszalvéta is kiváltható. A textil szalvéta igen sokoldalú: megtörölheted a szádat, kezedet (akár kéztörölő helyett is).

27. nap kihívása: *Komposztálás*

Járj utána a különböző lehetőségeknek és próbáld ki az életmódodhoz leginkább illő komposztálási módszert!

28. nap kihívása: *Szappan*

A különböző folyékony szappanok, tusfürdők elhagyhatók. Kevesebb szemetet is termelsz, valamint bőrödnek is jót tesz a természetes alapú kézműves szappanok használata.

29. nap kihívása: *Háztartás*

Haladj végig a lakáson: Szükségem van rá? Újra tudom használni? Elajándékozom? Tegyél rendet, lomtalaníts, gondold újra a rendelkezésre álló dolgok funkcióit!

30. nap kihívása: *Végére értünk!*

Gondold át ezt az elmúlt 30 napot, értékeld, fejlessz és haladj tovább ezen a szép és példaértékű úton!

Forrás: www.hulladékmentes.hu

GEMMINGEN ÉS DUNAVARSÁNY TESTVÉRVÁROSI KAPCSOLATA

az idén jeles állomáshoz, a 20 éves évfordulóhoz érkezett. A születésnapot sokféle formában megünnepeztük Gemmingenben áprilisban és Dunavarsányban szeptemberben. Mindkét helyen istentiszteleten is hálát adtunk a sok áldásáért és ezt kértük a jövőre is. Az alábbiakban dr. Bóna Zoltán református lelkész igehirdetését, és Kis R. Sándor plébános imádságát olvashatjuk, amely a művelődési ház udvarán rendezett ökumenikus istentiszteleten hangzott el, a Kantátika férfikar szép szolgálatával együtt 2019. szeptember 22-én délben.

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól! Ámen.

„Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (Jn 13,34-35)

Tisztelt ünneplő Gyülekezet! Kedves gemmingeni, szalóci,

csetvalvai és dunavarsányi testvéreim a Jézus Krisztusban!

A közelmúltban és a jelenben Dunavarsány kiváltságos népe számos testvérvárosi születésnapot ünnepelt Felvidéken, Kárpátalján, Baden-Württembergben és Dunavarsányban. Most is ezt tesszük a szokásos szüreti hétvégénk keretében. 20. születésnapját ünnepeljük a Gemmingen-Dunavarsány partneri kapcsolatnak. Sok okos szó, visszaemlékezés, mérlegelés hangzott el ezzel ösz-

szefüggésben sok ölelés, mulatság, koccintás és finom ételek keretében. A templomos hálaadások, imádságok sem hiányoztak hol az ünneplők teljes részvételével, hol kisebb érdeklődés mellett.

Most is ezt tesszük az ígéretes ebéd előtt, mert még vagyunk néhányan, akik tudjuk, hogy *„Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.”*

Isten igéje közös születésnapunk alkalmából a szeretet pa-

rancsolatát adja nekünk feladatos ajándékba. Mondhatnánk erre, hogy ez nyitott kapu döntése, hiszen hogyan szeretnénk egymást, akik már húsz éve látogatjuk egymást, érdeklődünk egymás iránt, keressük egymás társaságát, értékeljük egymás kultúráját, és bizonyára kölcsönösen örülünk településünk épülésének, szépülésének, fejlődésének.

Az Ige születésnapjához felhívása azonban ennél többre hív: „*ahogy én szeretlek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!*” Nem akár-hogy és nem csak kivételes alkal-makkor. Az ünnepelő, jóléttől kicsattanó, önfeledten mulato-zós, vidáman hátbaveregetős, ke-belreölelős szeretet meg van kö-zöttünk, és jó, hogy így van. *De 2 évtized után tovább is léphetünk egy olyan minősített szeretetre, amiben megjelenik az őszinte szo-lidaritás, az igazi testvériség, az áldozatkészség – s ha kell – a ke-reszt is. Mert ilyen a krisztusi sze-retet.* Isten kegyelméből erre nagy és látványos szükség még egyik oldalon sem jelentkezett, de nem is kerestük azokat. Nem kerestük egymás nehézségeit, sőt még a közös gondokat sem. Eddig az értékeinket kínáltuk nagyon helyesen és búfelejtően

egymásnak. Azonban úgy gon-dolom, hogy megértünk arra, hogy szükségünkkel is egymás felé tudjunk fordulni. Momen-tán hála Istennek nem anyagiak-ról van szó. Többről.

Közös szükségünk például az a jelenség, hogy Európa újra két részre látszik szakadni. Úgy kel-lene szeretnünk egymást, hogy ennek megálljt parancsoljunk. Ehhez pedig keresztyén/krisztu-si szeretet kell, amely tudatosan felülemelkedik minden „politi-kailag korrektnek” és „politikailag inkorrektnek” kikiáltott je-lenségen.

A keresztyén népek krisztusi diplomáciájára óriási szüksége van ma is Európának. Ez a szük-ség nem változott, de a szere-posztás talán igen. 40 éve mi mentünk Németországba, Hol-landiába, hogy megerősödjünk a megtámadott, meggyöngyült ke-resztyénségünkben. Most úgy tűnik, mintha a szükség fordítva lenne. De a legjobb az, ha Krisztus bátor hitű maradék népe ke-letről és nyugatról, keleten és nyugaton együtt tesz bizony-ságot arról a szeretetről, amely mindenkinek a javát szolgálja.

Szívből kívánom, hogy a 20 éves születésnapjához ünnepelés kö-zös, felelősségteljes és áldozatra

kész szeretetben folytatódjon a hétköznapiakban egymás és mások, egész Európa és az egész világ boldogulására. Adja Isten, hogy így legyen! Ámen.

Urunk, Istenünk Tied a te-remtett világ minden szépsége és ékessége. Add, hogy a Te ne-vedben örvendező lélekkel ve-gyünk részt találkozásainkon, és az Irántad való gyermeki szere-tet jegyében tudjuk egymást to-vábbra is tisztelni és elfogadni.

Urunk, Te vagy az öröm for-rása, te árasztod ki isteni erődet Szentlelked hatékony munkája által. Fedj be minket is Szentlel-ked segítő erejével, hogy továbbr-ra is érezzük küldetésünk fon-tosságát, testvérvárosunkkal való további sikeres munkálkodása-inokban magunk és mások örö-mére.

A mi Urunk, Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egy-ségben, Isten mindörökkön-örökké. Ámen

Mindezek után az Atyának kegyelme, a Fiúnak szeretete és a Szentlélek közössége, Duna-varsány és Gemmingen népei-nek testvériségét megáldó jó-kedve legyen és maradjon mindnyájunkkal most és mind-örökké Ámen.

IMPRESSZUM

SOLI DEO GLORIA – evangéliumi, közéleti folyóirat. Ingyenes, időszaki kiadvány

Kiadó: SDG Közösség • **Főszerkesztő:** Dr. Szilvay Balázs

Szerkesztőbizottság: Csobolyó Katalin, Dr. Bóna Balázs, Kun László, Veres Enikő

Készült: az Ex-Kop Nyomdaipari Bt. gondozásában • **Példányszám:** 800

Cikkek leadása: folyamatosan, a szilvay.balazs@freemail.hu e-mail címen

Honlap: www.dunavarsanyireformatusok.hu

Nagyné dr. Csobolyó Eszter

„MONDD, TE KIT VÁLASZTANÁL?” –

szól a kérdés az „István a király” című rockoperánkban, aminek dallama bizonyára sokunk fülében ismerősként cseng államalapításunk pár héttel ezelőtti ünnepe és talán a közelgő önkormányzati választások okán is.

A Helyi választáshoz kapcsolódó döntés talán nem bír olyan súllyal, mint István és Koppány közötti mérlegelés esetében, azonban ez mégis komoly kihívást jelenthet valamennyiünk számára, amennyiben magunkra vesszük a protestáns hagyományunkból különösen, de a demokratikus jogainkból is természetesen eredő társadalmi felelősségvállalás kötelezettségét, minimum lehetőségét.

Az Éden kertjében elhelyezett emberpárnak szóló isteni parancs a föld művelésére és őrzésére a mai napig érvényes. De ebbe beletartozik az is, hogy a szűkebb/tágabb környezetünket érintő döntési lehetőségek alól nem vonjuk ki magunkat társadalmi értelemben sem. Az ember teremtése szerint homo politicus, társas lény! Törődésére van a bízva a természet és a társadalom

egyaránt. A Reformáció hónapjában, reformációs értékeink mentén, azokat követve kell(ene) részt vennünk városunk, országunk és egész nemzetünk ügyeiben. Ennek konkrét feladata most a helyhatósági választáson való okos részvételünk.

Én nem választok! – szolt hozzám gorombán egy varsányi lakos, amikor a jelöléshez szükséges aláírások gyűjtése miatt a kapujában megszólítottam. Természetesen a mogorva ember szava is elszomorított, de talán még jobban az a részvétlensége, érdektelensége és elzárkózása, amivel egy valamennyiünket érintő kérdést lesöpört saját asztaláról. A kerítésen belül sem engedett, az pedig fel sem merült, hogy a gondolatában, sőt a szívében helyet kapjon a testületi képviselőre vonatkozó megkeresésem megbeszélése.

Ma már olyan széles ölelésű a cselekvési és döntési szabadságunk, hogy szinte számon sem tartjuk a lehetőségeink tárházát, és olykor annyira természetesnek vesszük azokat, hogy nem is élünk velük.

Pedig nem is olyan régen, 63 évvel ezelőtt, ezekben a napokban nagyapáink vérüket, szabadságukat és jövőjüket kockáztatták az általános, titkos és valós választásokért, és a többpárti demokrácia bevezetéséért. Mekkora áldozatot vállaltak eleink, mi pedig még a kapunyitás-kellemetlenségének kockázatát sem vállaljuk olykor!?

Merjük teremtetett és szerzett jogainkat őszintén megélni, és Madách gondolataival magunkat és másokat is erre buzdítani:

*Szabadon bűn és erény közt
Választhatni, mily nagy eszme,
S tudni mégis, hogy felettünk
Pajzsul áll Isten kegyelme.”*

Nagyné dr. Csobolyó Eszter